

W sytuacji gdy skarżący kwestionuje ustalenia policji drogowej co do popełnienia wykroczenia, nie przyjmując mandatu karnego, właściwym do rozstrzygnięcia tych zarzutów jest prowadzący postępowanie sąd karny.

wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 23 lutego 2017 roku, sygn. II SA/Go 1025/16, nieprawomocny

Wyrok dotyczył kwestii nałożenia sankcji administracyjnej na kierowcę, który w ocenie Policji przekroczył dopuszczalną prędkość na obszarze zabudowanym o przeszło 50 km/h. Sam kierowca z taką oceną się konsekwentnie nie zgadzał – odmawiając w szczególności przyjęcia mandatu karnego.

Formułując przywołaną tezę WSA nie podzielił stanowiska prezentowanego w orzecznictwie wojewódzkich sądów administracyjnych (patrz wyroki WSA w Gliwicach II SA/Gl 215/16; WSA w Warszawie VIII SA/Wa 1052/15; WSA w Bydgoszczy II SA/Bd 1025/15; WSA w Krakowie III SA/Kr 74/16), stwierdzających, że rozstrzygnięcie organu może opierać się wyłącznie na przekazanej mu informacji o zatrzymaniu prawa jazdy na podstawie art. 135 ust. 1 pkt 1a ustawy Prawo o ruchu drogowym. Uznał, że w sytuacji konsekwentnego negowania przez kierującego pojazdem faktu popełnienia wykroczenia należy przyjąć, że występuje w sprawie kwestia prejudycjalna, a tym samym rozstrzygnięcie organów administracji musi być poprzedzone wyrokiem sądu karnego. Za taką interpretacją przepisów w ocenie gorzowskiego WSA przemawiają zasady ogólne postępowania administracyjnego, w tym - zasada prawdy obiektywnej, zasada zaufania do organu administracyjnego oraz zasada ekonomiki procesowej, wyrażone w art. 7, art. 8 i art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego.